

Què és el Sindicat de Periodistes de Catalunya? Vet aquí una pregunta pertinent; sobretot, després de les sis planes de Francesc Ràfols a *Capçalera* parlant-ne. Un sindicat d'ofici? És una expressió que ve de lluny. Un sindicat corporativista? És el nom que reben els sindicats com l'SPC des del sindicalisme general. Un sindicat professional? És com es defineix, tot i que aquesta denominació sembla més pròpia d'alguns països on hi ha entitats que són meitat sindicat, meitat col·legi. El que és ben segur és que no és una associació professional, perquè aquest paper ja el fa –i bé– el Col·legi de Periodistes.

JOAN TUÑELA
Periodista

els oficis d'una mateixa empresa, totes les empreses d'un mateix sector, tots els sectors d'un mateix país.

Així va sorgir el sindicalisme general, que és compatible amb els col·legis professionals. Una infermera o un metge, com a professionals, pertanyen al col·legi corresponent; però com a persones assalariades tenen un lloc al sindicalisme general. En parlem perquè el personal mèdic és l'inventor del sindicalisme corporativista. L'SPC s'hi ha inspirat. Però quan el periodisme hi va, la sanitat ja en torna. Els nous sindicats d'ofici comencen a trontollar als hospitals, perquè el corporativisme és encomanadís: havien sorgit sindicats

d'infermeres, d'auxiliars, d'administratius..., fins i tot de la gent del torn de nit. Els que treballen als hospitals veuen ara que la unió fa la força i tornen a confiar en el sindicalisme general.

Si els periodistes hem de tenir el nostre sindicat particular, per què no tots els altres col·lectius professionals? Imaginem-nos una societat sense cap gran sindicat, amb tot de petits sindicats d'ofici. Seria una societat més insolidària, amb un àmbit civil feble, amb una regressió notable de l'Estat del benestar i de la cohesió social.

Els periodistes som as-

salariats –la immensa majoria– i som professionals. El dilema entre sindicat general o sindicat particular, viu entre els periodistes de tot Europa, a Catalunya el teníem d'entrada més fàcil: el sindicat general, com a assalariats; el Col·legi, com a professionals. Però la cosa no ha anat així. D'una banda, perquè la deixadesa de les estructures sindicals de la UGT i de CCOO en relació a la vida laboral dels periodistes ha estat colossal. D'altra banda, pel dinamisme de l'SPC, que l'ha dut fins i tot a exportar el seu model a la resta d'Espanya.

En conclusió, tornar al 1918, als sindicats d'ofici, és un error. Encara que, inicialment, tinguin èxit. Un error amb èxit és, simplement, un error més gros.

La història ve de lluny. Va començar l'any 1918, a Sants, quan la CNT va tenir la lucidesa de veure que no n'hi havia prou a confederar el teixit sindical. Calia fer un altre pas endavant i el va fer: dissoldre els vells sindicats d'ofici. Així va néixer el sindicalisme general.

Ara i aquí: CCOO, USO, CGT i UGT (per cert, jo sóc ugetista). Sindicalisme general vol dir tenir clar que totes les persones assalariades de tots els sectors comparteixen uns mateixos interessos i, per tant, necessiten de sindicats forts que les representin i les defensin. Aviat farà un segle que la gent treballadora va descobrir que no podia seguir tenint sindicats d'ofici, sinó que necessitava un sindicalisme que agrupés tots

JORDI TARRAGÓ
Dissenyador